

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ИЗЧАДИЯТА НА ТЪМНАТА ТРОИЦА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. "Нека заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа..."	7
2. Изчадията на змея	15
3. Изчадията на звяра	25
4. Изчадията на лъжепророка	36

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Виждаш ли стряскащото заглавие на тази пророческа книга? И знаеш ли що ще рече едно потомство от човеци да бъде определено от моя Господ като поколение от изчадия? Истината е, че духът на думата "изчадие" ще рече извратено потомство, което по-добре никога да не се е раждало. Защото изчадия стават човеците, които самоволно се отричат от Образа на Бога, за да се утвърдят в образа на дявола. И точно тук аз искам да проявиш здравомислие, за да не бъде очакването ти такова, щото да търсиш с очите си изчадия по плът.

Отсега ти казвам, че такива трудно ще намериш, а ако случайно ги намериш, то те ще бъдат герои от някой холивудски филм на ужасите. Но пророческите видения в тази книга няма да бъдат филм, а извисен духовен поглед върху умноженото беззаконие на дявола, родило много антихристи и богоотстъпници. Защото именно те са изчадията на тъмната триада. Сиреч – потомството на змея, звяра и лъжепророка, родено в последните времена, за да излъже, поквари и съблазни целия свят.

Нека сега да ти кажа как се роди тази книга.

Преди седем-осем месеца, когато пишех книга с пророчески видения върху греховете на неразпознаването, Господ потвърди на сърцето ми, че ще имам миг на Личното Му благоволение, когато да опиша не просто атаки на дявола срещу човеци, но атаки срещу Неговото Духовно Тяло, което е Църквата. Самото Господно потвърждение аз приех като твърде голяма отговорност. И още тогава започнах не просто да си въобразявам, но да виждам от Духа самите сатанински атаки срещу Господното Тяло. Така, в духовното ми наблюдение, аз направих аналогия на Христовото Тяло с един човешки организъм. И както против тоя организъм идват атаки, свързани с болести и смърт, така и срещу Христовото Тяло идват подобни атаки.

Къде е тогава разликата?

Разликата е в това, че обикновеното човешко тяло е подложено на атаки от микроорганизми, които го възпаляват, разболяват и убиват, а

Христовото Тяло е подложено на атаки от човеци, влезли в него не с Духа на Бога, но с демоните на дявола. А при подобно влизане също има възпаляване, разболяване и смърт. И ако един болен човек прави всичко възможно да ликвидира и унищожи смъртоносните микроорганизми в тялото си, то няма ли и Господ Исус в Милостта и Благостта Си да се погрижи за Собственото Си Духовно Тяло? Няма ли да прати не просто Слово, но Дух на очистване, нетърпимост и духовна конфронтация срещу болестотворните фактори?

Нека сега да ти припомня едни думи на Апостол Павел, защото те ще бъдат духовната основа за всички видения в тази книга. Ето какво заявява Христовият слуга във "Второто послание към Коринтяните":

“Но боя се да не би, както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христа. Защото, ако дойде някой и ви проповядва друг Исус, когото ние не сме проповядвали, или ако получите друг дух, когото не сте получили, или друго благовестие, което не сте приели, вие лесно го търпите...”¹

Сам виждаш, че Павел не изключва възможността и дори се бои да не би Сатана да разврати някои от вярващите. Но апостолът продължава в безпокойството си и в думите му прозира един твърде страшен факт. Фактът, че ако някой дойде в църквата и проповядва друг Исус, друг дух и друго благовестие, то хората лесно го търпят...

Не сме ли и ние така в телата си? Не се ли случва лесно да търпим не един или два, но хиляди и дори милиони микроорганизми? И ако не вземем нужните мерки, то докъде ще стигнат нещата? Не се ли надигат при възпаление вътрешните ни защитни сили? И не тръгват ли тогава на съпротива всичките клетки на кръвта ни, за да изгонят зловредните натрапници? И ако нещата в личните ни тела опират до пълна мобилизация на имунната ни система, то дали навсякъде се случва същото и по Дух?

За съжаление – не! Понеже Павел не би казал, че вярващите лесно търпят другия Исус, другия дух и другото благовестие, но ги отлъчват отсред себе си. Къде тогава да търсим спасителното решение на проблема?

¹ (2 Коринтяни 11:3-4)

И как да бъдем опазени от човеците, които влизат в църквите с духа на дявола, а не с Духа на Бога? Отговорът отново е даден от Апостол Павел:

“Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината? И какво съгласие има Христос с Велиала? Или какво съучастие има вярващия с невярващия? И какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: "Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде". Затова - "Излезте изсред тях и отделете се", казва Господ, "И не се допирайте до нечисто"; и "Аз ще ви приема, и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери", казва Всемогъщият Господ...”²

“Излезте изсред тях и отделете се!” – Бог е категоричен в заповедта Си. **“И не се допирайте до нечисто!”** – повелява Той, като продължава:

“Аз ще ви приема, и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери!”

Сам виждаш, братко мой, че не трябва да стоиш на едно място с онези, които идват с демони в събранието, за да проповядват **“друг Исус, друг дух и друго благовестие...”**

Защото другият дух е самият Сатана! Защото другият Исус е човекът-Антихрист! Защото другото благовестие е измамата на лъжепророка, който е духът на Антихрист! Да излезеш изсред тях три смъртоносни фактора – ето това ще те направи да съхраниш рождението си от Бога и да участваш във всичките обещания на Завета Му.

Но как да излезеш, ако не знаеш кои са изчадията на тъмната троица? Как да излезеш ако не знаеш какво представляват смъртоносните атаки срещу Христовото Тяло? Как да излезеш, ако не си готов да изпълниш следващите думи от посланието на Апостол Павел? Защото той продължава, като казва на всички ни:

² (2 Коринтяни 6:14-18)

“И тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенстваме в святост със страх от Бога...”³

Аз вярвам, братко мой, че чрез пророческите видения в тази книга ти наистина ще очистиш себе си от всяка плътска и духовна нечистота. За да стоиш далеч от изчадията на тъмната троица, които Сам Исус ще посече с Меча в ръката Си и ще отхвърли с Дъха на устата Си. Амин и Амин!

³ (2 Коринтяни 7:1)

1. "НЕКА ЗАБЛУДА ДА ДЕЙСТВА МЕЖДУ ТЯХ, ЗА ДА ПОВЯРВАТ ЛЪЖА..."

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако има причина днес върху сърцето ми да се стоварва всичката ярост и злоба на лукавия, то тази причина е скрита в делото, с което Бог Отец е натоварил слугите Си пророците. Защото всичките Му слуги стоят в духовния Пролом между Небето и земята. Те са във възможно най-предния фронт на духовната битка. Понеже духовната битка дяволът я води отдолу-нагоре, а Бог я води отгоре-надолу. Моля те да си представиш това, за да ти стане ясно какъв е залогът на Божието Спасение. Понеже и до днес на земята има една старовременна змия, която е дявол и Сатана. Тази тъмна личност има болни амбиции и неосъществени претенции. Тя не обича да я наричат дявол и змия. Тя не иска да я приравняват като едно творение, отречено и проклето от Небето.

Не!

Болната амбиция на дявола е да изглежда като бог. И неосъществените му претенции са тия, щото Небето да признае, че той има право да държи равенство с Бога. Ето поради тия две причини дяволът води духовната си битка отдолу-нагоре. Размахвайки крилата на собствената си гордост и превъзнасяне, той се надига в небесните места и оттам се опитва да засенява целия свят, мамейки хората да вярват във всичките му религиозни заблуди и превъплъщения. А когато полъхът от крилата на Сатана започне да дразни ноздрите на Бога, то тогава Всемогъщият изпраща слугите Си в Пролома и те простират Божия Меч против всичките измами и лукавства на тъмния принц.

Какво се случва тогава?

Случва се това, че болната амбиция на дявола става безнадеждно болна, а претенциите му се превръщат в една гола и осветена от Истината лъжа. Всъщност – в тази духовна битка между Божиите слуги и дявола се изпълняват дословно думите от "Откровението", които гласят:

“А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелстване; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бягат от смърт...”⁴

А следващия стих ясно показва случилото се с дявола, когато Божиите слуги съкрушават амбицията му и свалят претенциите му на земята:

“Затова, веселете се, небеса и вие, които живеете в тях. Но горко на вас, земяо и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време...”⁵

“Веселете се небеса, и вие, които живеете в тях!” – казва този стих. И наистина става въпрос именно за веселие и радост. Понеже клеветникът е свален, и измамникът е осветен.

“Но горко на вас, земяо и море, защото дяволът слезе у вас много разярен...” – продължава стихът.

Ето тук се спри и помисли!

Какво ли ще е горкото, което ще сполети земята и морето? Какъв ли ще е ужасът, който в пълна степен ще сполети плътските човеци, сиреч, живеещите на земята, и светските човеци, сиреч тия, които любят света и всичко що е в света, на който преобраз е морето?

Истината е, че това горко е заповядано от Бога. То е реализацията на Неговия божествен Гняв против нечестивите. То е заслуженото въздаяние от Небето против всичкото нечестие на хора и демони. И аз не ти говоря за това, като един който се напъва да мисли или си гризе молива, за да сътвори някоя историйка. Нищо подобно! Понеже Волята за написването на тези пророчески видения не излиза от моето сърце, но от Сърцето на моя Отец. И Сам Господ Исус засвидетелства това с устните Си като ми казваше:

“Укрепи се, Стефане! Защото Отец Ми ще те направи свидетел на най-болезнените и най-съкрушителните видения против дявола. Тия видения, с които Църквата Ми ще разбере кои са изчадията на тъмната троица. Тия видения, с които всеки ще разбере каква е сетнината на всичките нечестиви човеци, които дръзнаха да се поклонят на Сатана и да го изповядат за Бог. И сега ти казвам, че

⁴ (Откровение 12:11)

⁵ (Откровение 12:12)

твоего стоене в Пролома много скоро ще приключи. И чашата на страданието, която ти през всичките години на слугуването си, Отец Ми ще обърне като Личен Гняв против всички, които не приеха да се покаят, нито да се отвърнат от греховете и беззаконията си.

А сега Ме последвай. За да видиш какви са белезите на Божия яростен Гняв против всичкото нечестие на хора и демони..."

След тези Свои думи Господ ме прегърна и въздигна нагоре, тъй щото пред сърцето ми се появиха вратите на Божието Светилище. И ето, че Исус вече ги отваряше и пристъпваше напред, когато към сърцето ми дойде полъх от страшен Огън. Тоя полъх ме направи да падна на нозете си и да прикрия с ръце главата си. Защото това беше Гняв. Преливащ Гняв на Отеческо възмущение и Отеческа ярост против всичкото нечестие на земята. А Исус, като продължи да върви напред в Светилището, вече казваше на Отца:

"Святи Мой Отче и Боже Мой! По Твоята изрична Воля доведох слугата Ти в Присъствието Ти. За да му явиш белезите на Твоя яростен Гняв, с който ще въздадеш на всичките нечестиви на земята. Ето, Отче Мой! Слугата Ти стои в Присъствието Ти и Те слуша..."

След думите на Исус Огънят в Светилището видимо се раздвижи, а Отец започна да говори на вътрешното на сърцето ми, като ми казваше:

"Сине човешки! Аз заповядах да стоиш с години в Пролома между Небето и земята. Понеже дяволът се въздигаше пред очите Ми и имаше претенции спрямо Престола Ми и Волята Ми. Но Аз, Който издирвам и познавам всичките дълбочини на сатанинското сърце, му заявих чрез свидетелството на пророка Си:

Дяволе, измамила те е гордостта ти! Измавило те е всичкото човешко възхищение и всичките поклони пред нозете ти. Измамили са те собствените ти поклонници, които са напомпвали сърцето ти с възлияния, и са надигали очите ти с хваления. Тъй щото ти си помислил, че си съвсем като Мене. А си забравил, че Аз съм Отец на духовете, Господ на Силите, и Творецът на всяка твар.

И ето, понеже си твар, а не Бог, и творение, а не Творец, Аз те осъдих, вързах и осветих чрез виденията, които дадох на слугата Си. А понеже никой от твоите не се отказа от тебе, нито пожела да приеме, че си изобличен и развенчан като дявол и Сатана, то затова в яростния Си Гняв Аз ти заповядвам:

Слез като заблуда между всичките човеци на земята, които не обичаха Моята Истина, за да се спасят, но всякога търсеха начин да бягат от Мене, от Моя Дух и от Моите думи!

Нека заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа! Ти им бъди бог! С всякаква сила, с всякакви знамения и с всякакви лъжливи чудеса! Ти им бъди благословител! Ти ги обогатявай! Ти ги позлатявай! Ти им дай дела на света, който Аз съм ти предал до време! Нека всички, които те обичат, да ти станат изчадия, родени от чреслата ти! Дух от духа ти, сърце от сърцето ти, нечестие от нечестието ти, сила от силата ти, и най-вече – болест от болестите ти и смърт от смъртта ти! Защото само така Аз ще уталожа яростния Си Гняв и ще въздам на всеки според делата му. Защото чрез тебе, дяволе, Аз ще осъдя всички, които не са повярвали Истината, а са имали благоволение към неправдата...”

След последните Огнени думи на Отец, в самото пространство пред Светилището се появи отвор към земята. И Огнят на Отца, събрал всичките Свети думи на Всемогъщия против дявола, се стрелна като мълния към хълма Гевал. И докато аз гледах, останал без дъх, Исус се приближи и ме възправи на нозете ми, като ми казваше:

“Слуго Господен! Сега сърцето ти ще види и ще познае същинската Сила на Отеческия Гняв. Защото самият Огън на Отца ще подпали смолата и Тръна на хълма Гевал. Тъй щото от дима на подпалването по земята ще тръгнат три смъртоносни вълни на тъмнината. Но ти гледай, гледай, гледай! И запиши на книга всичко, което ще видиш...”

Отново гледах през отвора в Светилището към земята и към пламналия хълм Гевал. И ето, че на тоя хълм се въздигнаха три страшни кълбета от дим, сякаш че гореше гигантска петролна рафинерия. А тогава първото

кълбо от дим се разстла върху цялата земя, като пелена от смърт. И от самата пелена се въздигнаха милиони черни сажди, всяка от които започна да напада на хората около себе си. Докато гледах пелената от първото кълбо дим, на земята се разпростря и второто димно кълбо. То също остави върху нея пелена от смърт. И ето, че по подобие на първата пелена, и този път се въздигнаха милиони черни сажди, всяка от които започна да напада на хората около себе си. А тогава върху земята се разпростря и пелената от последното трето кълбо от дим. Но този път от пелената излязоха не просто сажди, а димящи парчета от сгурия, които се търкаляха по земните долини и бързаха да погълнат всичките хора, които биха намерили. Цялото видение ме накара да извърна с ужас главата си към Исус и да Го попитам:

“Какво е това, което ми даваш да видя, Господи? И как да разбирам този покъртителен ужас, дошъл от трите димни кълбета, пламнали от хълма Гевал?”

А Исус ми отговори:

“Разбирай това видение като изява на Отческата проклетия против всичките нечестиви хора на земята. Тая проклетия, за която Апостолът Ми Павел записа в посланието към Солунците:

“И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата...”⁶

Но аз непременно трябва да те заведа до самите смъртоносни пелени и до самата сгурия. За да видиш що ще рекат саждите, които се вдигнаха отсрещ пелените и що ще рече търкалящата се сгурия в долините. Защото тия сажди и тая сгурия са заредени с всичката смърт, с която лукавият е способен да убие човешкото сърце. Затова сега тръгни с Мен, за да видиш всичко отблизо...”

След тези Свои думи Господ здраво ме прегърна с десницата Си, тъй щото двамата с Него полетяхме към земята. И ето, че колкото повече слизахме надолу, толкова повече опустошения и разорения наблюдавахме очите ми. Земята пушеше като обгорена и опожарена. И нямаше място на

⁶ (2 Солунци 2:11-12)

нея, където да не бяха преминали черните димни кълбета от хълма Гевал. А накрая, когато бяхме на няколко метра от повърхността ѝ, Исус протегна ръка и посочи напред, като ми казваше:

“Виж сега саждите от първото димно кълбо. Наподобяват ли ти на нещо те?”

Погледнах натам, накъдето сочеше Господ. А тогава видях, че саждите не бяха просто сажди. Не! Това бяха смъртоносни микроорганизми. Вируси и бактерии, които търсеха сърца, та дано биха ги заразили и възпалили. И аз, като извърнах главата си да не ги гледам, попитах моя Спасител:

“Какви са тия вируси и бактерии, Исусе?”

А Той ми отговори:

“Това е демоничната проклетия, която действа чрез самия Сатана, който е змеят на земята. Тая проклетия атакува белите дробове и корема на Тялото. Но ти виж сега и саждите от второто димно кълбо. Защото те са не по-малко страшни...”

След тия думи Исус ме пренесе малко по-нататък. И тогава очите ми видяха, че това бяха не просто сажди. Не! Това отново бяха смъртоносни микроорганизми. Гъбички и микроби, които търсеха сърца, та дано биха ги възпалили и убили. Това ме накара с дълбока погнуса от вида им да попитам Господ:

“Какви са тия гъбички и микроби, Исусе?”

А Господ ми отговори:

“Това е демоничната проклетия, която действа чрез образа на Антихрист, който е звярът на земята. Тая проклетия атакува нозете и ръцете на Тялото. Но ти сега виж и третите димящи парчета от сгурия. Защото те са възможно най-страшните, най-смъртоносните и най-проклетите...”

След тия думи Господ ме заведе в най-дълбоките части на земните долини. И ето, че очите ми видяха не просто димящи парчета от сгурия, но микроорганизми, които нарастваха с ужасна бързина и се множаха непрестанно в поразените сърца на хората. Това бяха тумори и прокази, които превръщаха хората в димяща сгурия, която се търкаляше и

падеше все по-надолу в долините. И аз, неможеш повече да издържа на гледката пред очите ми, през плач попитах Исус:

“Какви са тия тумори и прокази, Господи?”

А Исус ми отговори:

“Това е демоничната проклетия, която действа чрез духа на Антихрист, който е лъжепророкът на земята. Тая проклетия атакува всичките вътрешни части на Тялото, тъй щото едни като проказа окапват от Тялото, а други като тумори загиват сами в себе си.

И ето, че сега сърцето ти стана свидетел на трите най-страшни демонични проклетии на земята.

Проклетията от вирусите и бактериите, която идва от змея!

Проклетията от гъбичките и микробите, която идва от звяра!

И третата, най-страшна проклетия от проказите и туморите, които идват от лъжепророка!

С тия три демонични проклетии, идещи от хълма Гевал, Отец Ми въздава в яростния Си Гняв над всичките нечестиви човеци, които не искат да приемат Истината, но имат сърдечно благоволение и влечение към лъжата. С тия три демонични проклетии се сбъдва горкото, записано в “Откровението”:

“Но горко вам земьо и море, защото дяволът слезе у вас много разярен...”

И ако по плът тия проклетии са способни да напълнят болниците със страдащи и гробищата с трупове, то по дух те вършат нещо много по-страшно и ужасно. Понеже по дух тия проклетии разрушават всичките духовни устои и съвестта на човеците. Затова днес казвам на цялата Си Църква:

Божии люде! Последвайте Ме във виденията, които ще разкрия на пророка Си! Защото в тези видения вие ще видите изчадията на тъмната троица! И ако някой иска да бъде поколение на Святата Троица, то такъв нека се отрече до века от змея, звяра и лъжепророка! Защото до свършека на времето и до грабването на Църквата адът ще се натъпче и препълни от човеци, поразени от вирусите и бактериите, от гъбичките и микробите, и от проказите и

туморите на лукавия! Но ако някой е от поколението на Сион, той ще пребъдва с Мене далече по-горе! Съвършено скрит в Святия Дух, без порок, без недостатък, без петно и бръчка до славното явление на Човешкия Син!

Ето, Аз още говоря и не мълквам! Блажени тия, които слушат Гласа Ми, за да бъдат опазени от Божия яростен Гняв против всичкото нечестие на хора и демони!”

2. ИЗЧАДИЯТА НА ЗМЕЯ

(Пророческо видение за другия дух в отстъпилите църкви)

Братко мой! Верни ми приятелю!

Още в самото начало на пророческите видения, свързани с изчадията на змея, звяра и лъжепророка, аз горещо те моля да се изпълниш със Святия Дух и без Неговото присъствие да не пристъпваш към четене на тази книга. Защото както по плът ние сме заобиколени от въздух, от който няма къде да избягаме, така и по дух човеците биват заобиколени или от Святия Дух, или от духа на света, който лежи в лукавия. Казвам ти всичко това, понеже съпротивата на дявола против изявата на тези пророчески видения беше най-яростната и най-ожесточената, която съм имал през живота си. С болезнени стрели против тялото ми, с болки в костите ми, с вливащи се в слепоочията ми тръни и с непрестанна болка в очите ми – по всякакъв начин дяволът се опитваше да спре написването на виденията по-долу. И ако някой мисли, че ще може да ги прочете така, както да изпие една чаша вода, то такъв нека вземе на предвид, че тия пророчески видения са Божий Меч против потомството на дявола. А има ли баща, който да не иска да опази чедата си? Така и дяволът иска да опази изчадията си и да ги държи скрити в собствената си измама, която ги е родила. Но Бог има друго мнение по въпроса. И ето затова Господ Исус отново беше до мен с присъствието Си, като ми казваше:

“Зная колко ти е тежко. И виждам целия духовен натиск, на който Сатана подложи сърцето ти, душата ти и плътта ти. Но сега ти казвам, че не би могло да бъде другояче. Понеже дяволът е княз на въздушната власт. И не на друго място, но именно във въздушната му власт ще се явят неговите вируси и бактерии.

Как мислиш, Стефане? Какво си представяш ти, когато чуеш за вируси и бактерии?”

“О, Исусе! Ако трябва да Ти отговоря по плът, то бих казал, че това са онези страшни и микроскопични организми, които винаги си търсят среда, където да живеят като паразити. А за жалост тази среда е човешкото тяло.

И веднъж влезли в тялото, вирусите и бактериите ни разболяват. Тъй щото отпосле ние губим едно от най-ценните си благословения – благословието на здравето...”

“Точно така е, момчето Ми. С вирусите и бактериите се атакува здравето на тялото. Но какво е здравето?”

“О, Исусе! Ти ни учиш, че духът е, който дава живот. Ето защо здравето е свидетелство, че нищо не възпира живота, даван от духа. Но ако някъде нещо е започнало да възпира този живот, то тогава здравето е отстъпило на болестта...”

“Правилно Ми отговори. Но ти сега помисли колко ли ще са страшни онези вируси и бактерии, които атакуват не твоето тяло, но Моето? И ако за твоето тяло ти би намерил начин за лечение, то какъв е начинът да се излекува Моето? Най-малкото – къде се прицелват вирусите и бактериите?”

“О, Исусе! Вирусите най-често атакуват нашето дишане. Те влизат чрез въздуха и разболяват гърлото и белите дробове. Докато бактериите атакуват нашето хранене и най-често разболяват храносмилателната ни система...”

“Виж тогава видението, което ти давам. Защото в него първо ще видиш атаката на вирусите, а след това атаката на бактериите...”

След последните думи на Господ пред очите ми се появи видение. И ето, че аз вече виждах пред себе си същата онази димна пелена, от която се вдигнаха милиони сажди. А тия сажди, които в случая бяха вируси, започнаха да нападат човеците около себе си. Така, следвайки водителството на Исус, аз се приближих до един определен човек, който вече беше станал прицел на дяволските вируси. Отворил устните си, той по всякакъв начин показваше, че иска да диша от въздуха на дявола. И това не остана незабелязано от вирусите, тъй щото неколцина изсред тях се събраха и влязоха през устните му. А така те стигнаха до белите му дробове, като побързаха да се залепят по бронхите му. И ето, че човекът мигновено реагира. Но за ужас на очите ми той реагира с огромно задоволство. Понеже пое отново въздух и с шумен глас изкашля:

“О, алелуя! Не ме ли е направил господ по-извисен от другите? Не съм ли аз най-помазания сред служителите му? Кой друг е като мен, а?”

Отново погледнах към белите дробове на човека, когато забелязах как с всяка изминала секунда те се възпаляваха все повече и повече. И самите вируси, като се множаха с удивителна бързина, скоро започнаха да запушват всички дихателни каналчета, откъдето той би могъл да диша. А това ме накара да попитам моя Господ:

“О, Исусе! Какво сториха вирусите с белите дробове на този човек? И защо той толкова категорично започна да се гордее и превъзнася в кашлицата си?”

В отговор Исус ми проговори, казвайки:

“Преди всичко, знай, че всеки от вирусите на Сатана е нечестива помисъл. А целта на нечестивите помисли е именно тая:

Да направят човека неизцелимо покварен и нечестив довека!

И както ти сам забеляза, вирусите атакуват белите дробове, за да затруднят дишането на тялото. А в това отношение целта на дявола е така пресметната, щото никой от поразените с вирусите му никога вече да не може да вдиша от присъствието на Святия Дух, нито дори да се води от собствената си съвест. Впрочем, отиди сега до този човек и се опитай да му вдъхнеш от Святия Дух, Който изпълва духа ти...”

С дълбоко безпокойство приех заръката на Исус и се приближих до поразения от вируси човек, като му казвах:

“Човече, Господ ме прати до теб. За да ти кажа, че Той се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. Ето затова те моля:

Бъди разумен и не мисли за себе си, че си нещо голямо, но отдай всичката слава на Бога. Защото Неговото благовестие и Неговата Правда ни учат ние да се смяляваме, за да се въздига Той. Ние да се смиряваме, за да се извисява Той...”

Думите излязоха от устните ми като светъл въздух, който потърси да влезе през устните на поразения. Но ето, че точно тогава вирусите в белите му дробове се надигнаха, като раздразниха бронхите му. И човекът, като се разкашля твърде страшно, отказваше да приеме Святия Дух в

гърдите си. Нещо повече – в самата кашлица с просълзени от напрежение очи той извика:

“К’ъв си ти бе? Кой ти е казал да говориш с такъв дух на божий помазаник? Ти извършил ли си поне едно от великите ми дела? И направил ли си нещо за божията слава, а?”

В този миг разбрах, че Духът няма никакъв начин да стигне до сърцето на поразения с вирусите. Понеже самото вдишване на Божието изобличение предизвикваше у него задавяща кашлица и роптание, но не и смирение и покаяние. Затова, като се обърнах към Исус, попитах Го:

“Какво повече да сторя от онова, което сторих, Господи? Та Ти Сам виждаш, че вирусите в белите дробове на този човек му пречат да приеме Святия Дух...”

В отговор на думите ми Исус се просълзи от скръб. А след това започна да ми говори, като казваше:

“Поразените с вируси са първото от поколенията на змея. Поколението на гордостта и превъзнасянето. Поколението, което се управлява от княза на въздушната власт и е от най-непокорните на Божия Свят Дух. И ако ти видя нещата в това видение като частични, сиреч, отнесени само до един човек, то се опитай да си представиш какво се случва когато човеците-вируси нападнат Моето Тяло. Не идва ли тогава страшна и поразяваща съблазън, която прави не просто един или двама човеци, но цели църкви да не зачитат присъствието на Святия Дух?”

Ето, казвам ти, че ако съм нарекъл последните дни на земята “време на умножено беззаконие”, то е поради факта, че никой вирус не съществува сам за себе си и сам поради себе си.

Не! Целта на вируса е да се размножи и преумножи и така да извърши очакването на тоя, който го е изпратил. А какво друго да са вирусите освен помисли от сърцето на нечестивия Сатана, които търсят да се оплодят в сърцата на нечестивите му изчадия? И ако никой не иска да порази вирусите, нито да изгони присъствието им от църквите, то тогава църквите се превръщат в едни болни тела, лишени от Святия Дух и поразени от всички възможни вирусни

болести. В такива църкви вече управляват човеците-вируси над общата вярваща болест. И белегът, по който всички ще ги познаете, е тоя:

Вярващите дишат духа на света и духа на всичко, що е в света! Те обичат думите на света, моделите на света, съблазните на света и примерите на света!

А това – да дишаш от княза на въздушната власт – ще рече вече да си се предал на вирусите му. И това – да си се предал на вирусите му – ще рече да си станал неизлечимо болен от болестите, които поразяват дишането.

Разбираш ли това, момчето Ми? И разбират ли Моите, че по Дух дишането отговаря на духовното общение? Понеже човек вдишва дух от оня, на когото се прекланя и комуто се покорява. За да издиша отпосле същия дух към оня, на когото се прекланя и комуто се покорява. Ето в това отношение човеците-вируси са личните съблазнители на Сатана. Те носят в сърцата си неговите надигнати очи, неговата гордост и неговото превъзнасяне...”

Братко мой! Исус ми говореше, а аз – все така гледайки на поражения от вирусите човек, си спомних едно стихче от здравна агитация против грип, което гласеше:

“Устата не прикрил – и с грип го заразил!”

Помисли тогава колко са днес църковните величия, които не просто не прикриват устата си, но кашлят усърдно от амвоните си, а в слюнките им летят хиляди вируси на Сатана? И ако ти още се чудиш как заразяват тези вируси, то приеми, че едно напразно “Амин” на съблазнителната кашлица вече е направило вирусът да влезе и в теб... Затова те моля:

Сложи ръка на устата си, когато към сърцето ти летят слюнките на съблазънта. И като извърнеш очи, потърси онези места на здравословно общение със Святия Дух. Там, където човеците дишат смирение, покаяние и благоговение, а не гордост и превъзнасяне.

А сега нека да те върна на видението от моя Господ. Защото Той отново ми проговори, като казваше:

“Ако вирусите, които ти дадох да видиш, са толкова страшни, то какви ли ще да са бактериите? И ако вирусите поразяват белите дробове и дишането, то как ли поразяват бактериите?”

“О, Исусе! Бактериите поразяват корема...”

“А какво е коремът по дух? И можеш ли да си спомниш думите на оня Божий слуга, който възкликна:

“Защото съм пълен с думи; Духът в мене дълбоко ме притиска. Ето коремът ми е като вино неотворено, близо е да се разпукне като нови мехове. Ще проговоря, за да ми стане по-леко; ще отворя устните си и ще отговоря...”⁷

“О, Господи мой! По дух коремът отговаря на нашата утроба, сиреч, на мястото където блика Живата Вода и се ражда Виното на Твоето учение...”

“А иска ли Сатана да гледа как земята се изпълва с човеци, които имат кореми като мехове за новото Вино на Човешкия Син? Иска ли той да гледа утроби, които се пълнят с Жива Вода и раждат Младенеца?”

“О, Исусе! Тая гледка би била ужас за очите му. И той би сторил всичко по силата си, за да поразии подобни кореми, станали мехове и утроби...”

“Гледай тогава отново на видението. Защото сега ще видиш втората атака на змея, която е чрез бактериите...”

След думите на Господ пред очите ми отново се появи видението. И тогава видях други сажди от димната пелена, които не бяха вируси, но бактерии. За разлика от вирусите, тия бактерии побързаха да накацат върху хлябове и изпечени меса, щедро разпръснати от дявола из долината. И ето, че Спасителят насочи погледа ми към един определен човек, който вече беше съблазнен от хляб и печено месо в нозете му. Така, видял храната за корема си, човекът мигновено простря ръцете си към нея, като възкликна от щастие:

“Благословен да е господ, който се грижи за мене. Я какъв вкусен хляб и какво печено месо е приготвил той за глада ми...”

⁷ (Йов 32:18-20)

След тия думи човекът вдигна хляба и месото, като започна да ги поглъща. А тогава и бактериите влязоха в тялото му. И като се намериха в корема му, започнаха да се размножават и отделят газове, които доведоха човека до оригване. А той, като се оригна, рече с огромна наслада:

“Винаги съм знаел, че ето такава е същинското благовестие. Господ да ти приготвя трапеза след трапеза, трапеза след трапеза, трапеза след трапеза. А в тая долина има толкова много трапези, че докато ги обходя и удостоя с присъствието си, то току виж и пришествието настъпило.

О, алелуя, господи! Давай ми всякога да ям тия твои трапези...”

Ето, че човекът не се задоволи само с единия хляб и месото, но тръгна из долината, за да яде и останалите. А през това време бактериите в корема му се размножаваха все повече и повече, тъй щото го доведоха до разстройство. Но въпреки разстройството, човекът продължаваше да яде и яде. Така той стигна до жалкото положение да клекне, да свали гащите си и да се облекчава докато продължаваше да яде. И тогава разбрах, че всяко следващо погълнато ястие от устата му вече щеше да се превръща в разстройство. А самото разстройство, като разносяше непоносимо зловоние, отново го накара да извика:

“Алелуя! Винаги съм търсил такава служение! Служение – да ям и да пия, а господ да свидетелства за мене...”

Извърнал главата си, аз повече не исках да гледам на гнусотията, която вършеше човека, заразен с бактериите. Но ето, че Господ бръкна в мантията Си и извади отсрещ нея бял и дъхав Хляб, както и мех с Вино. А след това с твърд и настоятелен Глас ми заповяда, казвайки:

“Иди и настигни тоя човек в долината. И като не обръщаш внимание на зловонието, гнусотата и летящите наоколо мухи, дай му да вкуси Моя Хляб и да пие от Моето Вино. Така непременно ще разбереш дали той люби Господната Трапеза...”

С огромно нежелание взех Хляба и Виното от Исус, понеже никак не исках да ходя до човека. Но погледът на Спасителя беше твърде повелителен, за да Му откажа. Така аз се завтекох към човека в долината. И когато го настигнах, казах му:

“Човече, Господ Исус ме изпрати до тебе. И като ми даде Хляба и Виното Си, заръча ми да ти ги дам. Понеже, като гледам, си започнал да се обхождаш като враг на Христовия Кръст и твой бог е станал коремът...”

В отговор човекът побърза да скочи и да вдигне гащите си, понеже отново се облекчаваше от разстройството си. А като видя Хляба и Виното в ръцете ми, той извика:

“Едва ли ти си тоя, който е изпратен да ми става изобличител и наставник във вярата. Но дай, дай тоя Хляб и това Вино, за да ги опитам. А след това ще ти кажа какво мисля за тях...”

Ето че човекът взе Хляба и Виното. И като вкуси парченце от Хляба и отпи глътка от Виното, погали корема си, като казваше:

“Сега ще те разбера на какъв дух си...”

Усетили, че към корема на човека идват Хляб и Вино от Завета на Христос бактериите мигновено реагираха. И като свиха стомаха му на топка, разтърсиха го в конвулсии, тъй щото човекът повърна Хляба и Виното. И като ги стъпка с омърсените си от собственото му разстройство крака, с ужас извика:

“А бе ти да ме отровиш ли искаш? Какъв е тоя Хляб, в който не виждам благословение, но огнено наказание? Какво е това вино, от което не усещам радост и опиянение, но скръб, болка и гонение? Махай се, махай се! Такива като тебе са съблазън и препънка на благовестието...”

Така, гледащ ме с всичкото си възможно отвращение, човекът размахаръце всред мухите и испражненията си, като казваше:

“Малко ли благословения съм получил от моя господ, за да зачитам твоите? Малко ли свидетелства съм дал на хората, за да се хранят от чужди свидетелства? Махай се, махай се...”

Извърнах главата си. И като държах ръка на устата и носа си поради погнусата, аз побързах да се отдалеча от човека и да отида при моя Господ. Така, давайки Му Хляба и Виното, аз Му казах:

“О, Исусе! За трети път в живота ми Ти ми даваш видение с домашните на Веелзевула. И за трети път аз почувствах с цялото си сърце, че няма по-голяма погнуса от погнусата на техните испражнения и от зловонието на техните дела...”

В отговор на думите ми Господ протегна ръката Си и ме погали, тъй щото в ноздрите ми се разнесе прекрасно ухание от Сионски цветя и аромати. А след това Исус ми проговори, като казваше:

“Разбираш ли сега какво са бактериите?”

“Да, Исусе! Разбирам, че бактериите са нечестивите помисли на Сатана, с които той превръща Твоето благовестие за духа и сърцето в земно благовестие за ядене и пиене. Тъй щото не е никак чудно защо Апостолът Ти Павел е плакал и записал в посланието си:

“Защото мнозина, за които много пъти съм ви казал, а сега и с плач ви казвам, се обхождат като врагове на Христовия кръст; чиято сетнина е погибел, чийто бог е коремът, и чието хвалене е в това, което е срамотно, които дават ума си на земните неща...”⁸

И аз изповядвам пред Тебе, Исусе, че от многото гнусотии, които вършат нечестивите, никога не съм виждал по-гнусни дела от тия, които вършеше оня поклонник на Веелзевула. Защото бактериите в корема му превръщаха на разстройство всичкото му земно благовестие. И той, като се облекчаваше клекнал над гнусотиите си, продължаваше да яде от храната с бактериите на дявола...”

В отговор на думите ми Господ каза:

“Ето така, момчето Ми, в това последно време човеци-бактерии са плъзнали из всички църкви. Те са тия, за които Апостолът Ми Юда написа в посланието си:

“Защото са се вмъкнали някои човеци, които отдавна са били посочени, че подлежат на това осъждане, нечестивци, които обръщат благодатта на нашия Бог в похотливост и се отричат от единствения Владетел и Господ наш Исус Христос...”⁹

Не се ли отрече така похотливецът от Хляба и Виното Ми? Не повърна ли той храната за сърцето и духа, понеже помислите на нечестивия всячески го нудят да търси храна за корема си?

Но ето, предупреждавам всички ви:

Човеците-бактерии са второто поколение на змея.

⁸ (Филипяни 3:18-19)

⁹ (Юда 1:4)

Поколение на похотливите. Поколение, което в пълна степен олицетворява домашните на Веелзевул. Поколение, което влиза в църквите, за да доведе мнозина до разстройство. А самото разстройство да докара мухите, които са демони-осквернители.

Лъжеблаговестието на човеците-бактерии е лъжеблаговестието на гуляите, разкошествата и пиршествата! Това лъжеблаговестие е силно именно поради бактериите, които превръщат човеците от угодници на Бога в угодници на дебелото черво. А от такова дебело черво могат да излязат само гнусотии. Запомнете това!”

Братко мой! Моля те да запомниш, че човек се превръща в онова, с което се храни. И ако ти искаш да стоиш далеч от бактериите на лукавия, то започни да се храниш с Хляба Исус и да пиеш Кръвта Му, за да имаш Вечен Живот.

Защото Хлябът Исус преминава през Огъня на всяко страдание.

За да бъде потвърден като роден отгоре!

Защото Виното на Исус преминава през пресата и натиска на всяко угнетение и гонение.

За да бъде потвърдено като Кръвта на Сина!

Когато не искаш Хлябът на страданието и Виното на гонението, то тогава сърцето ти ще потърси онази дяволска съблазън, която е пълна с бактерии. Аз казвам: Да не бъде! Да не бъде!

3. ИЗЧАДИЯТА НА ЗВЯРА

(Пророческо видение за другия Исус в отстъпилите църкви)

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако мога само с две думи да ти предам какво представлява всичкото възможно битие на изчадията на звяра, то тези думи са:

Власт и богатство!

Няма нищо друго, въвн от тези думи, за което да мислят поклонниците на дявола. Няма нищо друго, което толкова силно да ги мотивира да вършат зло след зло и мерзост след мерзост. Ето затова аз бях вътрешно подготвен и убеден, че видението от моя Господ, свързано с гъбичките и микробите, непременно ще се свърже по някакъв начин с властта и богатствата, които дяволът дава на собствените си изчадия.

А сега нека да ти предам думите, които Исус изговори на сърцето ми, миг преди да ми даде видението с изчадията на звяра. Ето какво ми каза Той:

“Когато погледнеш на Мен и на делата, които върша, то можеш ли да Ми кажеш с кои части на Тялото Си Аз бях силен да извърша Волята на Отец Ми, Който е на небесата?”

Погледнах на моя Господ, а отговорът блестеше отсрещ Него. Ето защо Му отговорих, казвайки:

“О, Исусе! С Твоите нозе Ти вървя по Пътя от Йордан до Голгота и призова всички ни да Те последваме, като се отречем от себе си. С Твоите ръце Ти извърши делата на Божието благовестие. Понеже Ти докосваше с тях човечите, раздаваше Благост и Милост, утеха и опрощение, чудеса и изцеление. Така щото с нозете Си Ти извървя Пътя до Небето, а с ръцете Си даваше Живот...”

Исус се усмихна на отговора ми, а след това отново ми проговори, като казваше:

“Да, така е! Аз съм Пътят, и Истината, и Животът. И никой не може да отиде при Отца, освен чрез Мене.

Но защо чрез Мене? И какво от Моето е нужно на всички вас?”

“О, Господи! Нужни са ни Твоите нозе, понеже са нозе на Святост и чистота. Нужни са ни и Твоите ръце, понеже те са ръце на Любов и саможертва! И аз зная, че дяволът най-много мрази нозете Ти и ръцете Ти. И именно тях той прикова на Голготския Кръст, понеже те донесоха най-големи загуби на проклетото му царство...”

“Именно нозете и ръцете Ми! Именно тия части на Тялото, чрез които Истината от Сион блести, а мракът не може да я схване. Помисли тогава! Няма ли лукавият да атакува нозете и ръцете Ми? Няма ли да измисли начин, тъй щото да спре Божието благовестие и да го замени с мерзост, която докарва запустение?”

“Разбира се, че би го сторил, Господи!”

“Знай тогава, че дяволът атакува нозете и ръцете Ми чрез гъбички и микроби. Тъй щото поразените от гъбичките и микробите престават да бъдат Тяло на Христос и се превръщат в тяло на Антихрист. И Аз ще ти покажа всичко това във видението, в което ще те заведе точно сега...”

След последните Си думи Господ докосна главата ми, тъй щото пред очите ми се разкри видение. И този път аз отново виждах опушената и обгорена земя, понеже през нея беше преминала втората димна пелена от смърт. А докато аз гледах със свито сърце, Господ вдигна ръката Си и посочи към една от долините, като ми казваше:

“Нека слезем в тази долина. Понеже дяволът е направил от нея блатно тресавище. А това блатно тресавище се е напълнило с гъбичките на звяра...”

Ето, че ние тръгнахме към долината. А когато я приближихме, очите ми видяха златни тронове, поставени в сред самото блато. Тия тронове блестяха твърде съблазнително. Украсени с рубини и диаманти, перли и сапфири, те сякаш казваха на всеки, който би ги погледнал:

“Ела и седни на нас. Ела и владей! Ела и управлявай! Ела и бъди цар!”

Точно в този миг Господ ми даде знак да внимавам, понеже съблазънта на тронове вече беше пленила сърцата на неколцина човеци. И те, заплениени от блясъка на златните тронове и от всичката им красота, нагазиха с краката си в тресавището, за да стигнат до тронове. А тогава

отсред самата тиня на блатото по нозете им полазиха хиляди гъбички. И като се впиха в пръстите и петите, и в глезените и прасците им, започнаха мигновено да се размножават. Но човеците, заети да гледат на тронове и да се доберат, за да седнат на тях, не обърнаха никакво внимание на гъбичките. Напротив! Колкото повече се приближаваха до златните тронове, толкова по-голямо удоволствие и щастие се изписваше на лицата им. Така, в крайна сметка, те се добраха и седнаха на тронове. И тогава извикаха във възторг:

“Ние сме царе, царе, царе! Ние сме господари, господари, господари! И нашият господ е цар на царете и господ на господарите!”

Докато човеците се възторгваха шумно от получената власт и златните тронове, положението с краката им ставаше твърде страшно. Понеже гъбичките вече разяждаха краката им с кървящи язви и гноясали мехури. И самите им нозе, обезобразени от атаката на гъбичките, вече бяха станали напълно безполезни. Тези хора бяха под проклятие, за което не знаеха. Те бяха обречени само да седят, но да не могат да се изправят от златните си тронове.

Но нещата не спряха дотук. Понеже, искат или не, човеците усетиха промяна в краката си. И като се наведоха над демоничните си поражения, започнаха да чоплят кървящите язви и да стискат гноясалите си мехури. А когато някоя от язвите им започнеше обилно да кърви, те с нов възторг извикваха:

“Благословен да е господ!!! Той отново и отново потвърждава присъствието си в нозете ни...”

И когато някой от гноясалите мехури се пукнеше, и зелената гной излезеше навън, те с радост възкликаваха:

“Той отново помазва нозете ни! Той отново ни потвърждава като негови царе довека...”

Без да мога повече да гледам на ужаса във видението, аз извърнах главата си към Исус, като Му казвах:

“Ах, Господи мой! Откъде у тия човеци се яви тая голяма измама? И защо те нямат очи да видят, че дяволът вече е осакатил нозете им с язвите и мехурите от гъбичките?”

В отговор Господ ми проговори с голяма скръб, като казваше:

“Всичко е поради властта им! Властта ги е заслепила. И блясъкът на тронове им е отнел способността да виждат Истината. Истината, че са станали човеци-гъбички. Човеци, които никога няма да тръгнат по Пътя, за да намерят Истината, и като се покорят на Истината, да получат Живота.

Но ти сега си спомни какво стори твоят Господ в Деня на Пасхата Си. Не изми ли нозете на учениците Си? И не ги ли утвърди, за да тръгнат по Пътя Му? Как тогава някои ще смятат, че вървят, когато не вървят, но седят? И ако някой не може да стане, за да тръгне след Мене, то не е ли поради гъбичките на звяра? Не е ли поради измамата, че им подобава трон на земята, когато трябва да се подвизават за трон на небесата?

Ти видя ли Ме някога седнал на трон на земята? Видя ли някога нозете на Човешкия Син да имат покой и да спрат да вървят?

Но ето, по причина на това, че тия никога не са възлюбили нозете на Сина, дяволът ги намери и съблазни. И като ги съблазни, ги направи царе. И като ги направи царе, осакати ги, за да не могат никога да станат от престолите си, но да се закрепяват на тях с цената на всичкото нечестие в нозете си...”

“Но какво е нечестието на гъбичките, Исусе?” – попитах аз. А Господ ми отговори:

“Гъбичките са нечестивите помисли на звяра. Помислите на самия Антихрист. Това са помисли за власт, власт и още власт. Оня, който копнее за власт, не обича да върви. Той обича да седи. А на един, който седи, краката му стават излишни, понеже той никога няма да стане доброволно от трона си. И за свидетелство на цялата Ми Църква, Аз сега ще сваля сандалите от нозете Си и ще ти ги дам със заръката да ги дадеш на един от тия царе в блатото. За да ги обуе, да се изправи, да стане и да Ме последва до Хълма Господен.

Ето, момчето Ми. Вземи сандалите Ми!”

Исус вече събуваше сандалите от нозете Си и ми ги подаваше, когато аз с ужас си помислих, че трябва да нагазя в същото това блато. Това ме накара да кажа на Господа:

“Ах, Спасителю мой! Как ще премина през блатото? Няма ли тогава гъбичките да нападнат и моите нозе?”

На тия мои думи Господ се усмихна, като каза:

“Не бой се и върви! Понеже оня, който търси трон на небесата, не може да бъде омърсен от тресавищата на земята...”

С възмущение взех Господните сандали в ръцете си и тръгнах към златния трон на един от човеците, станал цар. И ето, че когато нозете ми започнаха да стъпват в самото тресавище, Самият Свят Дух ме въздигна, тъй щото вървах на метър над тинята, без никак да мога да падна, нито да потъна. Така, приближил се до златния трон на земния цар, аз протегнах към него сандалите на Исус, като му казвах:

“Човече, Господ ме прати до тебе! За да ти дам Собствените Му сандали. Понеже, ето, Той те чака да станеш от тоя земен трон и да Го последваш на Хълма. А така, чрез тебе, да Го последват всички, над които владееш...”

В отговор на думите ми, царят на трона ме изгледа с презрение, като ми казваше:

“Какво човече съм ти аз, бе? Ти началства и власти не зачиташ ли? Респект от божий наместник нямаш ли? Отгдето се взе и отгдето идеш, та да ми даваш наставления от господата? Не съм ли аз тоя, чиито наставления ти трябва да слушаш?”

В тоя миг Духът изпълни устните ми, тъй щото проговорих на човека, като му казвах:

“Над колкото и човеци да владееш, пак Господ има човеци по Собствения Си Избор, над които не е дал да бъде властвано от нито един земен цар, но само и единствено от Небесния Цар. Аз имам Цар и Господар над сърцето си и върша онова, което Той ми заповяда. И ако ти признаваш Властта и Името на Тоя Цар, приеми сега сандалите Му, които Той ти дава чрез пророка Си. И като ги обуеш на нозете си, стани да Го последваш...”

Думите ми сепнаха високопоставения на трона, явно никак несвикнал да получава подобни отговори от който и да било. И ето, че той протегна ръцете си, като ми казваше:

“Дай тогава сандалите и изчакай да ти явя мнението си...”

С дълбоко убеждение, че Господните сандали няма никак да го ползват, аз му ги подадох. И той, като се наведе от трона си, понечи да обуе единият от сандалите, когато гъбичките от десния му крак мигновено реагираха. Язвите започнаха да кървят, а гнойните мехури да се пукат. А когато сандалът само за миг докосна крака му, човекът като избезумял надигна главата си и хвърли сандалите в лицето ми, като изкряска:

“Що за глупост? Що за безумие? Да тръгна по Път, който ме прави слуга, когато съм помазан за цар? Да търся трон на Небето, който не виждам, когато имам трон на земята, който виждам? Да вървя по някакъв път, когато мене господ ме е направил не да вървя, но да седя?

Махни се отпред мене, който и да си! Взимай си сандалите и се махай отпред трона ми!”

Дочули крясъците му, царете от съседните тронове побързаха да го успокоят, като му казваха:

“Не бой се, понеже няма кой да те отмести от мястото ти. Тоя със сандалите се прицели в трона ти и чакаше само да станеш, за да седне той. Но нашия господ знае как да опази царете си довека! Амин, така е!”

С най-огромно облекчение аз хванах сандалите на Исус, които високопоставеният метна в лицето ми. И като побързах да се оттегля от блатното тресавище, приближих се до Исус и Му подадох сандалите, като Му казах:

“О, Господи мой! Тоя цар се държа като звяр. Като един, който владее и скърца със зъби и вижда себе си над всички останали. Като един, който не иска да е слуга, но всякога иска да е цар...”

В отговор Господ отново обу сандалите Си, като ми казваше:

“Ето такава е първото от поколенията на звяра:

Несменяемите църковни величия, които седят на троните си, докато умрат. Човеците-гъбички, които сами дават на дявола да

унищожии краката им, за да седят на тронове си и никога да не могат да станат от тях.

И ако някой от вас би казал, че не ги е виждал, то такъв е станал сляп приживе, поради блясъка на църковните тронове и съблазънта на демоничната власт. Но ако друг иска наистина да Ме последва, то такъв нека остави всяко блато и всяко тресавище, без да се страхува от който и да е земен авторитет. И като приеме образ на слуга, нека Ме последва. Защото само така можете да опазите нозете си от човешките-гъбички. От тия поклонници на Антихриста, които са готови на всичко заради земната власт.

Но ти сега Ме последвай отново във видението, което ти давам. Защото ако са толкова страшни гъбичките на звяра, то колко ли поужасни ще са микробите му...”

Отново вървах след моя Господ във видението, когато забелязах как от дупките на земята изпълзяха змии. И ето, че всяка от змиите изплюваше от устата си по един сребърник и го правеше да блести отдалеч. А по всеки от сребърниците започнаха да пълпят стотици микроби. Така, в самото видение отново се появиха човеци, които забелязаха сребърниците. И като ги вдигнаха в ръцете си, заподскачаха весело, като казваха:

“Роди ме мамо с късмет, па ме хвърли на смет! Я какво чудо! Господ наистина ни благославя изобилно...”

Едва вдигнали първите сребърници, човешките забелязваха нови и нови. И като се наведоха, вдигнаха и тях. А когато джобовите им вече бяха претъпкани от сребърници, аз забелязах, че всички ония микроби от дяволските користи вече бяха полепнали по ръцете им. И самите микроби, като се пъхаха под ноктите им и в порите на кожата им, започнаха да предизвикват възпаления. Отначало – малки като пъпки, а впоследствие – като болезнено сърбящи ранички. Това накара човешките да започнат усърдно да се чешат поради сърбежите. Но с всяко почесване, сърбежите им ставаха все по-непоносими, тъй щото накрая без всякакво съмнение попитах Исус:

“Господи мой! Не нападнаха ли микробите ръцете на тия човеци, само за да се превърнат в краста? И не са ли това поражения от алчността и

сребролюбieto? Не са ли алчността и сребролюбieto дяволска краста, която сърби толкова повече, колкото повече чешеш раничките, плъзнали от нея?”

“Точно така е, момчето Ми! Именно това е дяволската краста, която е най-страшната атака срещу ръцете на Тялото. Кажете Ми тогава какви са ръцете на Човешкия Син? Даващи или взимащи? Щедри или грабещи?”

“О, Исусе! Твоите ръце са даващи и щедри! И Самият Свят Дух, Който ни дава от Твоето, е даващ Дух!”

“А могат ли ръцете на човеците-микроби да бъдат даващи?”

Могат ли ръцете, поразени от краста, да престанат да я чешат?

Впрочем, нека сега да те изпратят при човеците-микроби с двете монети на Добрия Самарянин. Иди при някой от тях! И като го призовеш да покаже на света всичката Моя Благодат и Милост, виж как той ще ти отговори...”

След тези Свои думи Исус бръкна в Мантията Си и извади два динара, пламнали в Неговия Огън и блестящи от Неговата Светлина. И аз, като взех с вълнение монетите, завтекох се към човеците, които продължаваха да събират сребърници в долината. Така, приближил се до един от тях, аз му казах с всичката си възможна любов:

“Човече, Господ Исус ме изпрати до тебе. Изпрати ме с вярата, която веднъж завинаги беше предадена на светиите. Изпрати ме с копнежа на Неговия Апостол Павел, който заръча на всички ни в “Деянията”:

“Никому среброто, или златото, или облеклото не съм пожелал. Вие сами знаете, че тия мои ръце послужиха за моите нужди и за нуждите на ония, които бяха с мене. Във всичко ви показах, че така трудещи се трябва да помагате на немощните и да помните думите на Господа Исуса, как Той е казал: По-блажено е да дава човек, отколкото да приема...”¹⁰

Имаш ли тия Павлови ръце, човече? Имаш ли ръцете, които искат да са по-блажени, нежели по-благословени?

¹⁰ (Деяния 20:33-35)

Ако имаш тия ръце, то протегни ги! За да сложа в тях двете монети на Господ Исус, Който е Добрият Самарянин за душите ни. Защото с тези монети ще бъдеш утвърден да даваш, както дава Бог...”

Невярващ нито на дума от онова, което му казвах, човекът просто се изсмя, а след това добави:

“Ако имаш да ми даваш нещо, дай ми и аз ще го взема. Но за ръцете ми нищо не казвай, понеже не ти, но господ е, който ме е благословил...”

И понеже аз се бавех, като мислех дали изобщо да му дам двата динара на Исус, човекът отново протегна краставите си ръце, като каза:

“Дай ми де! Дай, каквото ще ми даваш...”

Накрая, като се реших, аз протегнах ръката си и я разтворих, а в нея заблестяха всичката възможна Божия Благодост и Милост. А човекът, без много да мисли, сграбчи монетите, като бързаше отново да ги прибере в джоба си. Но ето, че Божият Огън от монетите нападна на микробите и на всичката краста по ръцете му, тъй щото човекът ги хвърли в нозете ми, като ми изкрещя:

“Какви са тия монети, след като от тях нямам никаква полза, нито съм на печалба? И какво значи това, че някой ще ме кара да бъда блажен, след като съм още на земята? Глупак си ти, за да ми даваш такива монети! И още по-голям глупак си да ги задържиш. Ако имаше малко акъл в главата си, щеше да разбереш, че благословенията са за земята, а блаженствата – за небето. Но ти, понеже си извратен, искаш и другите да извратиш, за да се лишат от благословенията си...”

В следващия миг човекът започна страстно да чеше ръцете си, тъй че по раничките му изби кръв. И като ме погледна с презрение, протегна едната си ръка и сви пръстите си, като ми казваше:

“Бог е направил пръстите на тая ръка да се свиват. И като се свиват, да вземат всичко, което намерят. А ти, безумният, на какво ме учиш?”

В отговор на човека, аз протегнах ръката си с двете монети на Самарянина, като му казвах:

“Бог е направил пръстите на тая ръка да се разтварят и даряват. Защото който разтваря ръката си, той отваря и сърцето си за Исус, но който свива ръката си, той свива и сърцето си за Исус. Защото там, на

Кръста, дяволът не прободе свитите, но разтворените ръце на Исус. И ако ти не можеш да търпиш моите думи, то и аз не мога да търпя твоите...”

В следващия миг, разбрал, че няма да постигна никакво съгласие с краставия, аз просто се обърнах, а той отново изкрещя зад гърба ми:

“Ходи тогава беден и отритнат! Ходи нещастен и неблагоприятен! И нека най-сетне господ ти даде да разбереш, че такива като теб, които нямат дял на земята, нямат дял и на небесата...”

Ето, че аз отново се приближих до Исус. И като Му подадох двете монети, със скръб Му казах:

“Господи мой! Презира се Учението Ти за блаженството! И никой от тия човеци-микроби с ръце, поразени от краста, няма никога да разтвори ръцете си, за да дава...”

“И не би могло да бъде другояче! Защото става въпрос за човеци-микроби. За човеци, предадени на духовна нечистота. Защото измежду нечестивите помисли на дявола, микробите са най-нечестиви. Те превръщат човеците в сребролюбци, грабители, търговци и предатели. Затова днес казвам на цялата Си Църква:

Излезте изсред човеците-микроби, и отделете се!

И не се допирайте до нечистотата им!

Крастата им да не пожелаете, и лъжеучението им да не слушате. Благата им да не поискате, и от благоденствието им да се не съблазните. Защото тия човеци-микроби отдавна са похулили Божию Свят Дух, Божиюта Благодост и Божиюта Милост, Божиюта Щедрост и Божието състрадание.

Ето, предупреждавам ви:

Ръце, които не искат да се разтворят за даване, свидетелстват на сърце, което не иска да се отключи. А в заключени сърца аз никога няма да вляза. И против тях довека ще свидетелстват думите на Апостола Ми Йоан:

“От това познаваме любовта, че Той даде живота Си за нас. Така и ние сме длъжни да дадем живота си за братята, но ако някой, който има световните блага, вижда брата си в нужда, а

заклучи сърцето си от него, как ще пребъдва в него любов към Бога?”¹¹

Братко мой! Искрено се надявам веднъж завинаги сърцето ти да се е погнусило от човеците-гъбички и човеците-микроби. Защото техният дял е днес и сега. Днес и сега, когато трябва да изработваме вечния си дял на Небето. Днес и сега, когато трябва да се отречем от всичко нечисто и отвратително, за да стане собственият ни живот като една Небесна изповед. Изповедта, че ако Исус за нас е всичко, то всичко друго извън Него е нищо!

Нищо са златните тронове, нищо са парите! Нищо е властта, нищо е богатството! А всичкото нищо днес Бог е направил да споходи и обогати всичките нищожества! Амин и Амин!

¹¹ (1 Иоаново 3:16-17)

4. ИЗЧАДИЯТА НА ЛЪЖЕПРОРОКА

(Пророческо видение за другото благовестие в отстъпилите църкви)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз не зная дали можеш да си представиш колко голямо може да бъде проклятието от една земна болест, свързана с тумор. Аз не зная дали можеш да погледнеш на света през съсипаното съзнание на един човек, обречен да умре и да не намери изцеление за болестта си. Но аз със сигурност мога да ти дам свидетелствата на живота си и на слугуването си на Исус. Защото най-болезненото в моя живот и в моето свидетелство остана фактът, че се опитах да изцеля туморите и проказите на Вавилон, но те не се изцелиха. Опитах се да изцеля най-страшните ракови заболявания и най-страшните прокази, но напук на всичката ми надежда, на всичките ми молитви и на всичките ми духовни усилия, туморите станаха още по-големи, а проказите вече започнаха да миришат на мърша.

Всъщност – в живота ми се сбъдна писаното за всичките Божии слуги, положили живота си за изцеляване на неизцелимото:

“Опитахме се да целим Вавилон, но не се изцели; оставете го, и нека отидем всеки в страната си, защото присъдата му стигна до небето, и се възвиси дори до облаците. Господ изяви правдата ни; дойдете и нека прикажем в Сион делото на Господа нашия Бог...”¹²

Ето така, по силата на писаното, Господ съвсем скоро ще ми заповяда да оставя Вавилон и да въздигна делото си в Сион. Защото до свършека на света тия, които живеят в Сион, ще познаят, че Господ е имал пророк и е говорил чрез него. Но колкото до останалите, които продължават да живеят във Вавилон, то аз вече настръхвам и се ужасявам от сетнината им. Защото от всичките поражения на тъмната троица, най-страшни и най-проклетите са пораженията, които идват чрез лъжепророка. И ако и всякакви болести да са били изцелени чрез силата на едно или друго лечение, то туморите и проказите на лъжепророка няма да бъдат изцелени довека...

¹² (Еремия 51:9-10)

Може би ще попиташ защо. И аз ще ти отговоря така:

Иди в някоя болница и потърси отделението за онкоболни. А след това попитай всеки от тях иска ли изцеление. Бъди убеден, че в сто процента от случаите хората не просто ще искат изцелението, но сълзи ще задавят очите им докато ти отговарят.

А сега посети една тщеславна конференция. И като минеш най-отпред, попитай тези на първите столове дали искат да бъдат изцелени от тумора, който ги е погълнал и умъртвил. И тогава бъди убеден, че въпросът ти ще бъде счетен за проява на безумие.

Как е възможно да наричаш болни тия, които се имат за благословени, начетени, просветени, доктринални, и най-вече – праведни и святи? Как е възможно да наричаш просперитетът им сребролюбие, търговията им – нечестие, теологията им – грим на Езавел?

И ако искаш да видиш не само туморите, но и проказата, то потърси някое място, буренясало от езически традиции, от икони и свещи, от кадилници и епитрахили, от курбани и гробища, от бради и калимявки, от камбани и клепала, от тропари и акатисти, от панихиди и литургии, от жития и попска омилетика. И като идеш сред всичките поклонници, които се блъскат да погинат всред омайващия тамян, попитай ги искат ли изцеление от проказата. А тогава бъди сигурен, че от устните на всички ще изригне такъв вулкан от "анатема", щото като "неразумен юрод" ще трябва да ги оставиш да вярват в каквото си искат.

Разбираш ли сега защо Вавилон не се цели?

Именно защото всичките му поклонници се имат за здрави в собствените си очи. А кой здрав човек бърза да ходи на лекар? Кой здрав човек плаче за болест, чието наличие в тялото му той отрича от цялото си сърце?

Но ако ти наистина искаш да разбереш колко страшни са туморите и проказите на лъжепророка, то се приготви да повярваш на видението, което Исус разкри пред очите ми. Защото Той отново започна да ми говори, като казваше:

"Проказите и туморите наистина са най-страшните болести, които дяволът изпрати против Моето Тяло. И ако някой би казал, че

тия болести са разболели Господ, то такъв нека признае, че в Господното Тяло не се задържа нищо нечисто.

Нищо подобно, люде Мои! Моето Тяло е здраво и Свято, както и Аз съм здрав и Свят. Но ако някъде има болест, то тя се е случила въвн от Моето Тяло, въвн от Святия Дух, въвн от Божието Присъствие.

Защото в Божието Присъствие не може да вирее нито един вирус и нито една бактерия, нито една гъбичка и нито един микроб, нито една проказа и нито един тумор.

И както казах на слугата Си, така казвам и на вас:

Всички болести и язви на тъмната троица касаят не Мен и не Моето Тяло, но Вавилон, който е религиозното царство на дявола. Тъй щото ако някой е духовно болен, то такъв е болен не в Мене, но във Вавилон. И ако някой е станал дяволско изчадие, то такъв е станал изчадие не в Мене, но във Вавилон.

Затова вижте и последното от виденията против изчадията на тъмната троица, което давам на пророка Си. Защото това е видение, свързано с проказите и туморите на лъжепророка..."

След последните Си думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй щото пред очите ми се разкри видение. И ето, че аз отново виждах димящата и обгорена земя. Но този път очите ми съзряха търкалящи се парчета от сгурия, които с тътен и грохот поглъщаха всичките човеци, които биха намерили около себе си. А тогава Исус вдигна десницата Си и посочи към една от димящите сгурии, като ми казваше:

"Ела след Мен. За да видиш отблизо що ще рече измамата на лъжепророка, която атакува човешките сърца с проказа..."

С огромно вълнение последвах моя Господ. И колкото повече се приближавахме до сгурията, толкова повече аз виждах, че това бяха дяволски микроорганизми, които се размножаваха с чудовищна бързина. Те поглъщаха човешки сърца и ги присаждаха към себе си, тъй щото сърцата вече ми изглеждаха като изродени клетки. И във всяка от тия клетки пламтеше огънят на дявола, като я правеше да дими. Самата гледка беше толкова страшна, щото дръпнах ръката на Господ, като Го попитах:

"Какво ми даваш да видя, Исусе?"

А Господ ми отговори:

“Аз ти давам да видиш как се ражда едно сатанинско тяло, заразено от проказа. Но ти сега виж микроорганизмите и Ми кажи:

Прави ли ти впечатление с колко голяма сила те привличат сърцата и ги присаждат към себе си?”

“Да, Господи мой! Аз забелязвам, че всеки от тия микроорганизми има пипала, подобни на камшичета. И когато те се стрелнат към някое сърце – пробиват го и го придърпват. Но как да си обясня самите микроорганизми, Исусе?”

В отговор на въпроса ми Спасителят каза:

“Разбирай тия микроорганизми, като човеци с дух на проказа. Защото именно за тях предупреди Апостолът Ми Петър в посланието си, като каза:

“Но имало е лъжливи пророци между людете, както и между вас ще има лъжливи учители, които ще въведат тайно гибелни ереси, като се отричат даже от Господаря, Който ги е купил, та ще навлекат на себе си бърза погибел. И мнозина ще последват техните похотливи дела, поради които човеци пътят на истината ще се похули. От лакомство те ще ви мамят с престорени думи; но тяхната присъда, отдавна приготвена, не се забавя, и тяхното погубление не дреме...”¹³

И ето, момчето Ми - самите пипала, които излизат от тия микроорганизми, са гибелните ереси. А ти знаеш ли какво е гибелната ерес?”

“О, Исусе! Гибелна ерес ще рече някой да размени Духът на Божието Слово за похотливите дела на смъртната плът. А точно тогава Пътят на Истината се похулва и идва страшната погибел...”

“А каква по-голяма погибел от проказата? Какъв по-голям ужас от тоя – да пребъдваш в тяло, което преди още да е било родено, вече е умъртвено и се разкапва и разпада? Какъв по-голям ужас за човеците от тоя – да търсят Спасение и Вечен Живот в човешката религия, а не в Христовата Истина?”

¹³ (2 Петрово 2:1-3)

Но ето така изглежда атаката на човеците-прокази. Тя е по-старата, по-древната и следователно – по-утвърдената. И ако някой иска да я забележи отблизо, то такъв нека наблюдава делата на християнската религия от които се възторгва и запленява целият свят. Защото с гибелните ереси проказени са предавали проказата си напред в поколенията. И тая проказа всякога е откъсвала човеци от света, но не и човеци от Святия Дух...”

“Да разбирам ли тогава, Господи, че проказата просто е била демоничната алтернатива на Твоята Църква през всичките векове на земята, откакто съществува Твоя Нов Завет?”

“Точно така Ме разбирай! Защото става дума именно за проказа, сиреч, за нечисто учение, което омърсява и прави нечисти сърцата, които се събират в нечисто духовно тяло. А когато в такова тяло няма Дух на Живот, но има дух на смърт и погубел, то има всички белези на болестта проказа – да окапва, да се разлага и да се разпада.

Но ето, Господ сега отваря устните Си и призовава всичките Си чеда, като им казва:

Люде Мои! Отстъпете от човешката религия и не се допирайте до гибелните ереси на християнството, дошли от духа на света, а не от Духа на Отца!

Защото човешката религия е древното дело на лъжепророка, който е духът на Антихрист. Дело, с което той напълни света с идолопоклонство, религия и най-отявлен окултизъм.

Но както има древно дело на лъжепророка, така има и едно дело, което той извърши в последните дни на земята. Защото до човеците-прокази лъжепророкът докара и човеците-тумори. И ако проказата е действала в тия, които никога не са познавали Бога, то туморите подедържаха в тия човеци, които познаха Бога, но не Го прославиха като Бог. И като се извратиха в мъдруванията си, помрачиха сърцата си. Затова виж сега и втората димяща сгурия...”

След последните Си думи Господ посочи с ръка към друго място в долината, тъй щото очите ми видяха и самата димяща сгурия. А когато я

приблжихме достатъчно, забелязах, че в сгурията имаше микроорганизми, които бяха ракови клетки. Снабдени отново с пипала, като камшичета, те бързаха да прободат всяко човешко сърце, което се намираше до тях. А след това, като го присаждаха до себе си, правеха го да започне да гние. Тогава, стреснат от прекомерния ужас за очите си, аз през плач попитах Исус:

“Какви са тези изчадия, Господи мой? Какви са тези човеци, които толкова усърдно простират пипалата си, за да пробиват човешките сърца и да инжектират в тях смъртта на лъжепророка?”

В отговор Господ ми проговори, като каза:

“Това са човеците-тумори. Това са изчадията на лъжепророка, на които е поверена измамата на последното време. Те са силни да простират пипалата си и да пробиват човешките сърца с най-изкусителните сатанински измами от създанието на света. И ето за тия човеци-тумори Апостолът Ми Павел предупреди в посланието си с думите:

“А Духът изрично казва, че в послешните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат измамителни духове и бесовски учения, чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чиято съвест е прегоряла...”¹⁴

Виждаш ли дима на туморните клетки, които убиват и съблазняват човеците? Не е ли той поради прегорялата им съвест? Виждаш ли и предупреждението на Павел, че става дума за отстъпление от вярата? А не отстъпват ли от вярата тия, които веднъж вече са били във вярата? И сега разбираш ли, че наистина става дума за тумори в Тялото, които бързат да лишават и откъсват от Божия Дух човеците, тъй щото сърцата да изгубят Живота и да бъдат погубени от смъртта?

А колко от Моите, гледайки на човеците-тумори, ще си спомнят, че Апостолът Ми Петър предупреди за тяхната активност:

“Те са петна и позор; наслаждават се с примамките си, когато са на угощение при вас; очите им са пълни с блудство и с

¹⁴ (1 Тимотея 4:1-2)

непрестанен грях; подмамват неутвърдени души; сърцето им е научено на лакомство; те са предадени на проклетия; оставиха правия път и се заблудиха, като последваха пътя на Валаама Веоров, който обикна заплата на неправдата...”¹⁵

Но, кажи Ми, какъв беше пътят на Валаам Веоров?”

“О, Исусе! Това е пътят на един пророк, който прие користи, за да прокълне Израил, но Сам Отец го изобличи и възпря лудостта му...”

“А кой ще възпре лудостта на днешните лъжепророци? Кой ще простре Меч против примамките им? Кой ще отсече пипалата им, с които примамват неутвърдените души?”

Впрочем, виж сега от съвсем близо какви са пипалата на човеците-тумори. Защото ще ти дам да видиш самите сатанински духове, които изстрелват пипалата им...”

След тези Свои думи Господ ме приближи до един от човеците-тумори и то точно в миг, когато той се готвеше да простре пипалата си към едно човешко сърце. И ето, че в самия тумор се яви образа на духа на Езавел. И тогава пипалото мигновено се стрелна към сърцето, като му казваше:

“Учи теология! Завърши теология, за да познаеш Бога!”

“Амин! Така ще сторя!” – отговори сърцето, без да познае чародейния натиск. И ето, че туморът вече го беше хванал с примамката си. И като го откъсна от Живота на Бога, прилепи го към измамата на лъжепророка. Но с това атаката никак не свършваше. Защото след образа на Езавел, в него се появи духът на Мамон. А тогава човекът-тумор простря другото си пипало към човешкото сърце, като му казваше:

“Вярвай в просперитета! Сей пари и ще пожънеш много пари! Участвай в божия бизнес и инвестирай в божията търговия. Така бог ще ти даде благоденствие и голям успех...”

“О, алелуя! Това е чудесно!” – отговори отново сърцето. А тогава отсред самото пипало на тумора излезе ръжда, която изпълни сърцето и го направи още повече да потъмнее. И ето, че човекът-тумор радостно размаха примамките си, като казваше на лъжепророка:

¹⁵ (2 Петрово 2:13-15)

“О, боже! Прибавих още една душа в царството ти! Не заслужавам ли поощрението ти?”

Погнусата в сърцето ми беше стигнала своя връх. И аз, като паднах в нозете на Исус, казах Му:

“Моля Ти се, Господи! Простри ръката Си и защити неутвърдените души! Не позволявай на човеците-тумори да се наслаждават на примамките си! Смъмри духа на теологията и чародейството! Смъмри духа на алчността и сребролюбието!”

На тия мои думи Господ с гневен Глас ми отговори, казвайки:

“А какво вършеше твоят Господ през последните осем години чрез тебе? И какви бяха делата Му, които извърши чрез слугата Си? Не осъдих ли чрез свидетелството ти Езавел, Корей и Мамон? Не изобличих ли великата блудница Вавилон? Не я ли оголих? Не съсипвах ли сърцето на дявола с всяка нова книга, която ти давах? Какво повече можеше да иска Моето Тяло от Главата Христос освен да получи зеницата на окото Ми? Тая зеница, с която цялото Тяло бива осветено, посветено и просветено!

Но ето, момчето Ми – фактите са такива, каквито са!

Вавилон не се изцелява и раните му са люти и ужасни!

Проказата не се цели и ракът не се лекува!

Разлагането не може да се спре и туморът не се изцелява!

И на тия, които им харесва да жертват на идоли и бесове, ще продължат да жертват на идоли и бесове! И на тия, които им харесват традициите и езическите мерзости, ще продължат да се упражняват в традицията си и да се разлагат в езическите си мерзости! И на тия, които им харесва да бъдат гримирани, ще продължат да се гримират. И на тия, които им харесва да търгуват и печелят, ще продължат да търгуват и печелят. И на тия, които им харесва проповядването на човеци-тумори, ще продължат да обожават пипалата им и да посещават конференциите им. Но на всичките Божии чеда Аз днес ще кажа:

Люде Мои!

Има две поколения на земята!

Чедата на Бога и изчадия на лукавия!

Чедата на Бога живеят в Неговото Свято присъствие и се управляват от Неговия Свет Дух! А изчадията на лукавия живеят в мерзостта на погиващия свят и се управляват от тъмния демоничен триумвират – змеят, звярът и лъжепророкът!

Днес Аз направих явни за сърцата ви изчадията на тъмната троица! Човеците-вируси и човеците-бактерии, човеците-гъбички и човеците-микроби, човеците-прокази и човеците-тумори!

С тяхната сила и с тяхната активност дяволът приготвя духовното си тяло за явлението на човека-Антихрист! С тяхната сила и с тяхната активност земята ще се напълни с проклетни и отречени от Бога меса и трупове. За да дойде мигът на Божият яростен Гняв. Миг, когато ангелът на Отца Ми ще заповяда на всичките птици, които летят в Небето, за да се съберат за великата Божия вечеря:

“Дойдете, събирайте се за великата Божия вечеря, за да ядете месата на царе и месата на хилядници, месата на юнаци и месата на коне и на ония, които яздят на тях, дори месата на всичките човеци, свободни и роби, малки и големи...”¹⁶

И ако Моите не искат да се намерят сред тези мъртви меса, разложени от прокази и от тумори, от гъбички и красти, от кашлици и от разстройства, то днес и сега се възвърнете към Мене и влезте в Моето Тяло! Днес и сега се покайте от живота в греха и от измамата на плътта! Днес и сега се отречете от човеците, които нямат Моя Образ на слуга, нито проповядват Истината на Моя Свет Дух!

За да живеете далече по-горе от изчадията на тъмната троица!

За да бъдете Дух от Духа Ми, Живот от Живота Ми и Святост от Святостта Ми! Аз го изговорих, Аз го изрекох!”

¹⁶ (Откровение 19:17-19)